

اعلامیه مطبوعاتی

کشمیر با زور اشغال شد و با زور جهاد توسط نیروهای مسلح پاکستان آزاد خواهد شد!

(ترجمه)



در چند روز گذشته، شاه محمود قریشی وزیر خارجهٔ پاکستان در یک مناظره‌ای که به تاریخ 27 سپتمبر 2018م در تلویزیون الجزیره به نشر رسید، با اشاره به مسئلهٔ کشمیر گفت: «جنگ گزینه‌ای برای آزادسازی کشمیر نیست. هیچ راه‌حل نظامی در این مورد وجود ندارد و یگانه راه‌حل از طریق گفتگوهای صلح‌آمیز می‌تواند ثمر بخش باشد.» در چند هفتهٔ اخیر، حکام خائن پاکستان طبق دستور و ترغیب امریکا اقداماتی را از طریق منحرف ساختن افکار عامه در مورد توانائی دولت برای آزادسازی کشمیر از چنگال هندوهای مشرک روی دست گرفته‌اند. انجام این کار آن‌ها خیانت رهبری نظامی و سیاسی پاکستان به مسلمین و وفاداری‌شان را به آرزوها و راه‌حلی که با داران غربی‌شان به آن‌ها دستور می‌دهند تا بر مشکلات ما افزوده شود، نشان می‌دهد. این حاکمان حیثیت ترجمان را برای با داران غربی‌شان دارند و جز سخن آن‌ها چیزی دیگری بر زبان نمی‌آورند. این رزالت آن‌ها امری است که منجر به بهانه‌جویی‌شان در خصوص حمایت از مسلمانان مظلوم این وادی می‌گردد که علی‌الرغم مظلومیت‌شان هندوهای مستبد اشغالگر را پس از شهادت "برهان وانی" به مبارزه طلب کردند.

اگرچه حکام پاکستان امروزه از نیروی قوی و گسترده‌ای برخوردار اند و پس از هفت دهه اشغال توانائی از پا در آوردن نیروهای اشغالگر را هندو را دارند؛ ولی با آن‌هم از راه‌اندازی یک قیام مسلحانه در کشمیر ابا می‌ورزند. این حاکمان حاضر به یک قیام مسلحانه در کشمیر نیستند؛ زیرا آن‌ها پیوسته گوش به فرمان با دارشان (امریکای غدار) اند که این قیام مسلحانه را "تروریزم" عنوان کرده است. این حاکمان از ترس این‌که مبدا جامعه جهانی، که هیچ علاقه‌ای بخاطر حل مسئله کشمیر ندارد، بالای‌شان قهر شود، حاضر نیستند

تا دست به یک قیام مسلحانه بزنند. این بی‌علاقگی جامعه جهانی در خصوص حل مسئله کشمیر ناشی از هشدار است که توسط شورای امنیت سازمان ملل از طریق قطعنامه‌هایش در مورد مسئله کشمیر، که بطور غیراجباری در فصل ششم منشور سازمان ملل به جای قطعنامه‌های اجباری و لازم‌الاجرا در فصل هفتم آن به نشر رسید، می‌باشد. این در حالی است که حکام پاکستان این قطعنامه‌ها را به عنوان یک راه‌حل در مورد مسئله کشمیر پیش کش می‌کنند؛ در حالی که خوب می‌دانند که ارزش این قطعنامه‌ها حتی ارزش اوراقی را ندارد که روی آن نوشته شده اند. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿الْم تَرَى إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾

[نساء: ۶۰]

ترجمه: آیا ندیدی کسانی را که گمان می‌کنند به آنچه (از کتاب‌های آسمانی که) بر تو و بر پیشینیان نازل شده، ایمان آورده‌اند، ولی می‌خواهند برای داوری نزد طاغوت و حکام باطل بروند؟! با این‌که به آن‌ها دستور داده شده که به طاغوت کافر شوند؛ اما شیطان می‌خواهد آنان را گمراه کند و به بیراهه‌های دوردستی بینگند.

جنگ برای حکام نخبه پاکستان گزینه‌ای برای آزادسازی کشمیر نیست؛ زیرا آن‌ها چنان دل‌باخته مفکوره غربی دولت-ملت شده اند که چشمان‌شان از دیدن حالت زار مسلمانان کشمیر اشغالی کور و گوش‌های‌شان از شنیدن صداهای مظلومانه آن‌ها کر شده اند؛ چون آن‌ها در آن طرف مرزهای کاذب ساخته شده توسط استعمارگران انگلیسی گیر مانده اند. پس سؤال ما این است که اگر سریناگر، لاهور و اگر لاهور، سریناگر می‌بود باز هم جنگ را گزینه‌ی نمی‌پنداشتید؟ آیا بخاطر مرزهای جغرافیایی کاذب دست‌ساخته انگلیسی‌های کافر هنوز هم خشونت‌ها و قربانی‌های را که به قیمت خون مسلمانان کشمیر تمام شده است، نادیده می‌گیرید؟ رسول الله ﷺ می‌فرماید:

«مَا مِنْ أَمْرٍ يَخْذُلُ أُمَّرًا مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ تُنْتَهَكُ فِيهِ حُرْمَتُهُ وَيُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ إِلَّا خَذَلَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ فِيهِ نَصْرَتَهُ وَمَا مِنْ أَمْرٍ يَنْصُرُ مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ يُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ وَيُنْتَهَكُ فِيهِ مِنْ حُرْمَتِهِ إِلَّا نَصَرَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ نَصْرَتَهُ»

ترجمه: هر مسلمانی که دیگر مسلمانی را در جایی بی‌یار و یاور رها کند که مورد هتک حرمت قرار گرفته و بی‌عزت شود، الله (سبحانه و تعالی) او را در چنین جایی که آرزومند مدد و کمک الهی است، تنها و بی‌یاور و مددکار قرار می‌دهد و هر مسلمانی که دیگر مسلمانی را در جایی که آبرو و حیثیتش مورد حمله قرار گرفته نصرت و یاری کند، الله (سبحانه و تعالی) او را در چنین جایی که خواهان و آرزومند نصرت الهی باشد، کمک و همکاری می‌کند.

جنگ گزینه آزادسازی کشمیر برای حکام نخبه پاکستان نیست، چون هنگامی که مسئله حمایت از منافع امریکا در منطقه در قالب حمایت از جنگ امریکا و اهداف امریکایی در خصوص اشغال افغانستان مطرح شود، تانک و توپ رژیم مذکور منسجم شده و

نیروهای ما به عنوان چوب سوخت در این جنگ "جنگ فتنه" استفاده می‌شوند؛ جنگی که پاکستان و منافع‌اش را به شدت متضرر می‌کند.

رژیم باجوا-عمران با وعده‌های دروغی‌نی که ادعای عادی‌سازی روابط‌اش را با دولت هند می‌کند؛ بر چشم مردم خاک زده و آن‌ها را فریب می‌دهد. این رژیم از ما می‌خواهد تا به خاطر چشم‌انداز دست‌آوردهای اقتصادی، مسلمانان کشمیر را بفروشیم. با انجام چنین امری، رژیم مذکور تماماً ارزش‌های اسلامی را نادیده گرفته و اهانت بزرگی را بر مسلمانان پاکستان روا می‌دارد که آن‌ها پیوسته بخاطر عقیده اسلامی‌شان و اطاعت از الله و رسولش و آنانی که پیمان برادری‌شان را نسبت به هر دست‌آورد اقتصادی دیگر محکم‌تر بسته و ترجیح داده‌اند و تظاهرات‌های را انجام داده‌اند. با فراخوانی روابط با دولت هند، این رژیم فرزاندگی و مبارزات خستگی‌ناپذیر نیاکان ما را که زندگی تحت حاکمیت هندوهای ظالم را رد نموده و ترجیح دادند که مسلمانان پاکستان در دیگر سرزمین‌ها به سر ببرند، نادیده می‌گیرد. بناءً وعده‌های رفاه اقتصادی جز یک امر دروغ و خیالی چیزی دیگری نیست. اتحادیه اروپا که متشکل از ملت‌های متمدن یهودی-مسیحی و عقیده مشترک لیبرال دموکراسی و سرمایه‌داری می‌باشند، امروزه در یک ائتلاف اقتصادی به سر می‌برند و هرگز از پاکستان در خصوص مسئله کشمیر حمایت نخواهند کرد؛ پس چگونه می‌توان انتظار داشت که دولت هند، که بر اساس قوانین کفری‌اش به عنوان روش زندگی حکم می‌کند، با مسلمانان پاکستان که پابند به زندگی اسلامی‌اند، به طور صلح‌آمیز زندگی کند؟ نخیر، یگانه راه در جهت صلح و رفاه این است؛ همان طوری که اسلام قرن‌ها بر شبه قاره هند حاکم بود، به همین شکل باید که تسلط اسلامی بالای آن‌ها دوباره سایه افکند.

ای مسلمانان پاکستان! هیچ تفاوتی در میان حکام فعلی و قبلی پاکستان نیست؛ بلکه همه آن‌ها بطور بی‌شرمانه‌ای در مقابل دولت هندو زانو زده‌اند. بناءً بر شماسست تا با کار کردن در جهت تأسیس خلافت اسلامی برمنهج نبوت، تغییر واقعی را در پاکستان به ارمغان آورید؛ نظامی که خلیفه مسلمین جز اسلام چیزی دیگری را تطبیق نمی‌کند تا مردم در صلح و رفاه به سر برند. این امر بیانگر آنست که قدرت و سلطه در دستان امتی است که با تطبیق قوانین اسلامی منطقه و جهان را اداره می‌کند. بنابر این، هنگامی که سلطه آن تحت رهبری اسلام قرار داشته باشد، در واقع شبه قاره هند بزرگتر از این گونه چشم‌انداز صلح و رفاه اسلامی بوده نمی‌تواند؛ چون خلیفه اسلام هیچ پروایی نسبت به قوانین بین‌المللی، سازمان‌های بین‌المللی و مرزهای وستفالی ندارد. او کسی است که شما را به عزت و شرافتمندی رهبری نموده و با راه اندازی جهاد سازمان یافته توسط نیروهای مسلح پاکستان به آزادسازی کشمیر مبادرت ورزیده و برای فتح هند بر اساس این بشارت رسول الله ﷺ دست به عمل می‌شود. رسول الله ﷺ می‌فرماید:

«وَعَدَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غزوةَ الهندِ، فَإِنْ أدرَكْتُهَا أَنْفَقُ نَفْسِي وَمَالِي، وَإِنْ قُتِلْتُ كُنْتُ أَفْضَلَ الشَّهَدَاءِ، وَإِنْ رَجَعْتُ فَأَنَا أَبُو هَريرةَ الْمُحَرَّرِ»

ترجمه: رسول الله ﷺ وعده فتح هند را دادند و گفتند اگر در آن می‌بودم جان و مالم را فدا می‌کردم، و اگر کشته می‌شدم از جمله افضل الشهداء می‌بودم و اگر زنده برمی‌گشتم، ابوهیره آزاد شده می‌بودم.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-ولایہ پاکستان

شمارهٔ صدور: 03/1440

21 محرم 1440ھ.ق

01 اکتوبر 2018م